

Các nhiệm vụ của Chủ tịch
 HUYNH - THỨC - KHANG
 Quận-ly
 TRẦN-DINH-PHIÊN

La Voix du Peuple
Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

DF 17 Tue-ngũ tá
N=Aug 91

Trước ngày 1er Mai
**Toàn hại xe lửa hay là
muốn trả thù riêng?**

Tối ngày 30 Avril rạng ngày 1er Mai, chu,ều tàn suất ở Quảng ngã ra có trễ 40 phút nên đến gần 6 giờ Diêm phò (cách Tam kỳ 3 ga) vào lối 7 giờ 10 phút tới (ngày thường không trễ, thì 6 giờ rưỡi là đến). Người tài xế nghe có sự khác ở dưới đầu máy, hèn ngừng xe để xét máy, thì trông thấy trên đường rải trên một khoảng chừng 4, 5 thước đầy những đá nhỏ, thứ đá e ba lai (ballast) dùng để đường rầy. Chỗ ấy về cây số 880 là một đoạn đường cong. Đưa các hàng đá kỹ xuống đường rầy, chỉ trong ba phút là xe chạy lại.

Sở hòa xa có đánh giầy thép cho khắp các nơi nói rằng có người muốn bại xe lửa làm cho trật đường ray (tentative de déraillement), nên quan địa phương liền có bắt nhiều người để tra hỏi. Nhưng về lại chuyện này không phải là mới có lần đầu. Kể từ khi có đường xe lửa Tourane — Quảng Ngãi, đã thấy nhiều người vâng đồ mà lấy đá sắp trên đường ray. Như năm 1914 Mars vào khoảng Tamk — An

đồng ở cây số 863 + 300 cũng có
mấy người bán củi ngồi nghỉ mát
thấp mà lỵm, đá dẹt trên đường
sắt, bị người coi đường bắt được.
Thử đá ba-lát lo lăm là bữa qu
tay, đổi với một cái dầu máy xe l
như máy Pacific (máy loo) th
chẳng thấm thấp vào dầu cả, m
nghe ồn dữ như chơi. Vậy nên n
ràng sắp đá kỹ để toàn làm xe l
bánh thì cũng không chắc đúng.

Dư luận có một phần cho rằng vụ đặt đá đường rầy này là do chuyện tư thù mà gây ra, hoặc do cho phiền lụy đến lý hương lân, số tại, hoặc dễ dãi tội cho người gác đường.

Và một lần nữa, là từ ngày 22
Avril sẽ hóa xa cho canh gạo đường,
xe lửa rất nghiêm nhặt, cứ 5 cá
số là có một «kip» gồm có 2 người

cu ly phải đi qua lại ngổ thườn
xuyên. Vậy người nào lẫn vào mà đi
đá được cũng có hơi lạ. Vậy qua
trên nên xé cho rõ để coi có phải

là trẻ con hoặc người ngu dốt cho
đại, hay là quả có người muốn đ
mỗi thà riêng chỗ khi nước đ
thả câu. Về trường hợp sau nà

lương nên trung phật một cách
cho xứng đáng để làm gương, và
cho dân lương thiện được an
lạc nghiệp. H. G. Kh.

Mùa xét nhà

Có lẽ vì đã phòng ngày 1er Mai nên trước ngày ấy, nhiều nơi bị x

nhà, như bản báo đã đăng lược
vừa rồi. Nay được nhiều lai các
cũng nói chuyện xéi, nhưng đại
không có gì quan hệ, xin miê

đăng. T. D.
Chớ nên làm nữa

Trần quang Huy lập ra hội Tie
long thương đoàn ở ta, giao ch
cháu là Trần quang Đoàn đến

quản lý, lừa gạt công chúng, mà
Đoàn bị án 2 năm tù, hẳn ai cũng
nhớ. Tưởng vì đó mà bọn họ lớn
Hay dân, hiền ở Vạn Nam hà

Tàu, hay lại lập ra hội «Phước đả
thực nghiệp xã, cách đóng góp
cũng hội như «Tiếng Long» là

trước. Họ đã định lập đại lý ở
Đỉnh Bắc kỳ và phái người đi
động, nên quan Thống sứ Bắc kỳ
bà cáo cũng nhân dân biết để

phòng trước. (Thư Đông-Pháp)

<https://tieu>

Chinh-Phù Đông-Pháp

CUỘC XỔ SỔ ĐÔNG-PHÁP

600.000 vé 1\$00
Số trúng: 300.000\$

NHỮNG SỐ TRÚNG LÀ:

1 số	100.000\$
1 số	50.000
1 số	20.000
5 số	10.000
20 số	1.000
40 số	500
100 số	100
1200 số	25

Giá mỗi vé: 1\$

BẮY NÊN MUA MÀ CẦU MAY

Ngày xổ số: 31 JUILLET 1935

Trước mắt công chúng ai còn không tin?

Nhà thuốc LỢI-SANH ĐƯỜNG sai một đoàn quảng cáo đi khắp cõi Đông-Pháp cho sách Y KHOA GIA DỤNG làm quảng cáo, lấy dầu, thuốc LỢI SANH thì nghiệm trước mắt công chúng.

CÁC THUỐC HAY

Bệnh Phàm phòng

AI có bệnh Phàm phòng mà đã dùng cả các thuốc mọi nơi đều không khỏi, thì dùng ngay thuốc Phàm phòng gia truyền số 13 (giá 0p.50) của Lê-Huy-Phách Hanoi là sẽ khỏi hẳn.

Những chứng bệnh thông báo giờ khỏi hẳn được.

Bệnh khí hư.— Bệnh khí hư nguy hiểm cho phái phụ nữ, có khi mất sinh dục và sinh ra những chứng: huyết tích, huyết ứ v. v. . .

Phải dùng ngay thuốc số 37 ĐẠO CÂN KHÍ BƯ LÂM (giá 1p.00) và số 38 TẮO NHÁP KHÍ BƯ TRÚNG (thuốc số 38 trong cứu minh) (giá 0p.50), thì bệnh sẽ khỏi hẳn và lợi cho đường sinh dục và sản.

LÊ-HUY-PHÁCH — 12, ROUTE SINH-TỬ, — HANOI (Tonkin)

ĐẠI LÝ CÁC NƠI. Huế: VÂN HÒA, 47 rue Paul Bert. Vinh: SINH HUY DƯỢC ĐIỂM, 69, rue de la Gare. Quỳnh Lưu: TRẦN VĂN THẮNG, Avenue Khải Định. Phan Thiết: LÊ THANH HƯNG, rue Gia Long. Saigon: DƯƠNG THỊ KHUYẾN, 109 rue d'Espagne. Hải Phòng: NAM TÂN, 22, rue Bonshai.

NHỜ BÀ DREVET

Mời nghi ngờ của tôi có giảm bớt

Thật thiết với chị em, từ khi tôi bỏ học đến nay, tuy bắt tay vào việc tự nuôi sống, tay lấm chân bùn, ít rảnh, nhưng thỉnh thoảng có xem báo xem sách để lượng lại đời đến thường thức quan hệ về nhân sinh. Trên báo hay thấy tin các nhà báo ngoại quốc — cả dân ông và dân bà — qua ta quan sát về sự sinh hoạt của dân dân bị trị. Sự quan sát ấy, nói cho thật tình, tôi ít để ý, vì nghĩ rằng tiếng là quan sát, mà chỉ đi qua chốc lát mấy nơi đó hội, chứ nào ai tìm tới cái chân tướng spha trong, chính là cái «dau» đáng quan sát cho thấu rõ chân tình. Vì vậy tôi nghi ngờ trong não luôn luôn, mỗi lần nghe nói chuyện quan sát.

Đứng địa vị dân bà, tôi xin nói về phần dân bà. Thứ xé n năm xưa đây, bà Violis qua ta, có tiếng là người có não quan sát, các báo lần dượng nhiều, song chưa thấy bà nói gì về sự sinh hoạt của dân xứ này; hoặc giả bà có nói ở trong báo bên xứ bà mà tôi chưa được thấy, cũng đáng tiếc, nên cứ nghi ngờ.

Nói gót bà Violis, gần đây có bà Chandel, người của quan Thuế địa Tổng Trưởng phái qua quan sát về nhĩ đồng và dân bà. Bà này từ đề chân lên đất thuộc địa này, đi đâu đi có tin chân phả cho biết trước, có đoán thế đón rước, và tiếp đãi từ lễ, tất trong mắt bà chỉ tiếp xác những cảnh phồn hoa mà ít thấy đến khác, nên tôi cũng cứ nghi ngờ cho sự quan sát của bà.

Ngờ đâu, tình cờ, vừa rồi anh Ba của tôi kêu tôi báo:

— Này Sau, mấy lần em nghi ngờ về sự quan sát của các nhà báo nước ngoài, vậy em rán đọc bài này xem.

Tôi cầm tờ Tribune Indochinoise số ra ngày 19-4-35, xem bài xã thuyết đầu đề: «Il faut comprendre la Chine» (phải hiểu thấu nước Tàu), do bà Camille Drevet viết; nhờ anh tôi về cho những chữ khó hiểu. Đọc xong, mới nghi ngờ tới, như gặp được cơn gió làm cho liên tưởng khá nhiều.

Tác giả có não quan sát thật. Trước tác giả nói qua nước Tàu, vạch nhiều chỗ mà các người Âu thường có cái thành kiến cho người Tàu là hung tợn. Đại để như lúc bà ở Tàu, mỗi khi bà nói cũng vài người đồng chúng của bà về một cái chương trình gì thì họ đồng thanh nói: «bà chờ đi dạo vào thành phố bọn chết, sợ có xảy ra đến nguy hiểm chăng; bà cũng chờ đến Nam-kinh, họ giết bà cho coi» (n'allez pas dans la ville chinoise, il vous arrivera malheur; n'allez pas à Nankin, on vous tuera). Họ nói vậy, mà tự nhiên bà đi lung lảng khắp thành phố Tàu, suốt ba tháng, chẳng thấy gì là nguy hiểm cả.

PHỤ-NỮ DIỄN-ĐÀN

Tôi không ngờ?

Tôi mắc bệnh Phong-thấp đã 3 năm trời, đau mình, đau lưng, đau chân tay, chức năng suy yếu, mỗi 2 lần gối, như 2 đống nhão, cơ gân, tê bắp thịt, đi xa mỗi chân và chúi gót, vắn vắn, rất là khổ sở, hết thuốc ta đến thuốc tây, thuốc tây, thuốc nào cũng không khỏi. May sao gặp ông bạn sách cho mua thuốc PHONG-THẤP số 12 của nhà thuốc NAM-THIỆN-ĐƯỜNG, 46 phố Phúc-Kiến Hanoi, mỗi ve giá bán 0\$40, là thứ thuốc rất linh nghiệm, chữa được tất các chứng Phong-Thấp, tê thấp, và bán thân bất toại, v. v. chính ông bạn tôi cũng mắc bệnh như tôi dùng thuốc ấy mà được qua khỏi, tôi liền gọi mua 3 ve về uống thì bệnh khỏi hẳn, tôi nghiễm nhiên ra thuốc ấy rất hay rất mạnh, quả là thuốc được, vậy tôi đáng kể lời lên báo để cảm ơn nhà thuốc NAM-THIỆN-ĐƯỜNG, và xin giới thiệu cũng bà con đều biết.

HỒ-SI-LỘC

297, Rue Maréchal Foch à VINH

Thuốc này có bán tại: hiệu Phúc-Hưng-Lang Thanh-hóa, Vinh-Hưng-Tướng Vinh, Vinh-Tướng Huế, Hoàng Tá Quí-nhơn, Mộng-lương Nha-trang, Lê-nam-Hưng Phan-Thiết, Trần-Cánh Quế-ngãi, Thanh Thanh, 120 rue la Somme Saigon và các đại lý NAM-THIỆN-ĐƯỜNG, khắp các tỉnh xứ Đông-Pháp.

KHI TA KHÁT NƯỚC

Antélate pha với ít nước là một vị giải khát rất tốt. Uống rất ngon thơm, không bực mà mỗi miếng không khó khăn lại không có một lít rượu nào.

Antélate làm toàn bằng chất rất đặc củ cam-thảo, thạch-long đóm và các cây thảo. Nó vài giọt vào một cốc nước là, hãy một thìa cà-phê vào một lít nước thì được một vị giải khát rất tốt, giúp cho sự tiêu hóa, trị các chứng sốt rét, hợp theo cho các thuốc địa (dùng đã 30 năm nay ở Algérie, Tunisie, Maroc, Đông Dương, AOF, AEF, v. v.)

Antélate đựng bằng hộp nhôm pha được 30 hay 50 lít nước rất khát, bán ở các nhà bảo chế, các nhà tạp hóa, cũng các nhà bán đồ ăn. Nếu không mua được thì gửi theo 5 quan cho N. PERROT ANTÉLATE Volron (Isère) (France) rồi tức nhận được ít mẫu pha đã 30 hay 40 lít nước rất khát mà không mất cước.

Có bán ở Huế: M. IMBERT

Bảo chế Centrale ở Đông Pháp

Ta-ngo-Liên Pharmaciaen Rou'e Colontale N° 1 à Nhâtrung

CHUYÊN TRỊ NHỮNG BỆNH DAU MẮT

NHƯ: đỏ mắt vì nhiệt, đỏ mắt trắng, đỏ mắt có hạt cườm, nặng chảy nước mắt, sưng, mắt bị loét, sưng và ngứa mắt, chói ánh sáng...

NHỰT NGUYỆT THỦY
HIỆU CHỮ THỌ
Chai lớn 0\$20
Chai nhỏ 0\$12
Hỏi tại các nhà Đại-lý thuốc chữ THỌ
Nhà phát hành: VINH-THỌ TOURANE

BỨC TẠO Ở PHÁP

... Thề là được. ... vì càng tỏ ra rằng

đầu

KHUYNH-DIỆP

là hay. Nếu không phải thiệt hay thì còn ai bắt chước mình nữa. ...

... Trăm ở Nong, Salung, Phương-Xuân và Phước-Mỹ rất tốt.

KHUYNH-DIỆP chủ nhân

NGŨ TINH DƯỢC-PHÒNG

NHÂN-TẠO-HUYẾT

BỘ-HUYẾT — SẮT-TRÙNG

THẬN HƯ — DI-TINH

Đã đường thân-thể — Lọc sạch máu đen — Làm cho khí huyết sung-túc — Công-dụng đặc-biệt là sát được vi-trùng LẬU và GIANG-MẠI, và các chứng sởi, lở, ghẻ — Giá trị y học, trị ít ần, xanh xao — Dân bà có mang dùng an-thai — Ở các đường công đồ da, mau trở lại tươi đẹp

Mỗi chai 1\$50 — Hộp 4 7\$50

Hai thứ thuốc này nổi tiếng khắp Đông-Pháp, ngoài những bác sĩ mà đã đáng trước, nay xin dịch bản phân chất, được q. an năm ANTONINI ban khen thuốc NHÂN-TẠO-HUYẾT sau khi ngài đã thí-nghiệm và phân chất tại phòng LABORATOIRE de CHIMIE de L'INDOCHINE-HANOI như sau: ... Thuốc này lấy toàn tinh chất của mười một thứ cây quý, trong đó có vị NHÂM-SÂM, chế theo phương pháp chế chế Thái-tây, hợp dụng cho người Anam có thể bồi khí huyết, tăng sức khỏe, làm cho hồng huyết cầu (globules rouges du sang) tươi tốt trong sạch, và sát khuẩn được vi trùng lỵ, giang-mại v. v.

Trích dịch đoạn nghị chứng nhận thuốc CỐ-TINH BỒ-THẬN: Thuốc này không có chất độc, tình chế toàn nguyên liệu rất quý như SÂM một-ong v. v. ... trị chứng đau thận di-tinh v. Có Bán Tại: SINH-HUY DƯỢC-ĐIỂM, 89, Phố Ga-VINH và trước chợ Chua Thanh ĐÓ LƯƠNG TRUNG-ẤY: Pailloc, Maison Hông-Lạc 133 rue de Pont Japonais. Huế, Maison Quên-Hải, 87 rue Paul-Bert. Mr. Phạm-vân-Minh, Sous-Chef de Musique, Garde Indigène: Phan-Thiết, Bazar Minh-Nguyệt, rue Gia-Long Tourane, Mr. Nguyễn-hữu-Vinh, Avenue Music. TONKIN: Ông-Bí, Mr. Lê-ngọc-Thọ, entrepreneur. LAOS: Loang-Prabang, Mr. Trần-Ký Tailleur et commerçant, Visutiane, Au-Ba Droguerie, rue Georges Mahé.

LANTIBOURBOUILLE

Phản trị sảy và trừ hãm Một hộp 0\$80

PHARMACIE PHAM-DOAN-DIEM TOURANE

PHU - TRUONG TIENG - DAN

ĐĂNG LÊ CHỊ EM TA GIẢI PHÓNG SỚM MỜI PHẢI

Trên mấy năm nay, báo quốc văn ta về bên bạn dân ông lần lượt xuất hiện, từ này chắt lại có tờ khác ra đời, gần đây lại càng nhiều hơn trước. Còn báo bạn chí em ta thì cứ diễn cái kịch « hoa quỳnh một chốc » như Phụ-nữ Tân-tiến ở Huế, Phụ-nữ Thời-dam ở Bắc v. v. duy có báo Phụ-nữ Tân-văn trong Nam được lâu bền hơn. Trên mấy năm trời, khắp cả 3 kỳ đã thấy cái nét phấn son tô điểm của chị em ta trên trường ngôn luận, em đầu bắt tài, không ra chen vai thích cánh cùng chị em, song cũng chia được một chút mừng, mừng chưa thỏa mà bỗng nghe Phụ-nữ Tân-văn tự đình bản. Cái tin sét đánh đáng buồn làm sao!

Trong nhịp báo đình bản, em có nghe những lời dị nghị, kẻ thì nói: Vật của chị em ta tô điểm, phần nhiều là đồ ngoại hóa, nay kinh tế khủng hoảng, thứ phấn son ấy cũng là lỗi thời, không ra chen vai thích cánh cùng chị em nữa. Người thì nói, người đọc báo ngày nay đã có não phán đoán, xem chừng không thích lối văn vồn vồn, mà chỉ thích việc thiết đã chán lối tô điểm son phấn, nên báo bán không chạy... Ngươi ra có kẻ dở cho sự « sinh thơ mới, phổ biến văn, tôn quyền quí », nói rằng chị em ở xứ ta còn là thời kỳ ấu trĩ, đáng chăm chút là vấn đề học hỏi, vấn đề chức nghiệp, đem lời ngây lè thiết mà bày giải những điều cần thiết, để du nhập tri thức cho bạn chí em, hơn là nói chuyện viễn vông, không khỏi có kẻ cho là « lên mặt thầy sớm quá » v. v.

Lời dị nghị ấy có phần đúng nhiều ít, song em không tán đồng, vì bước đầu tiên trên con đường ngôn luận. Nam giới cũng lém nhém kia, huống của chị em ta, sao cho hoàn hảo mà cầu toàn trách bị?

Khiến về phần em, chỉ là một điều, là cái bước chậm của chị em ta trên đường giải phóng.

Chị em thử nghĩ xem. Lần nay chị em ta động là đồ cho chế độ áp chế đàn bà ở xứ ta, em vẫn công nhận và vẫn ôm mối bất bình cho cái chế độ « trọng nam khinh nữ » lưu truyền xưa nay. Song hình tâm mà nói, thì chế độ ở xứ ta đã cay nghiệt bằng chế độ ở xứ người đâu?

Kìa, chị em nước Tàu bị cái nạn « bó chun ». Trời sinh người có 2 chun để đi đứng chạy nhảy, đừng làm công kia việc nọ; nói vì sự đẹp sao chun đàn ông không buộc, mà chỉ buộc chun đàn bà? Chị em Thổ-nhĩ-kỳ, bị cái nạn che mặt. Con người có cái mặt, mặt xanh mà đỏ, trắng mà đen đều biểu lộ nơi đó, đối với nhân quần xã hội, cái

mặt là tiêu biểu cho con người; đàn ông được dương mây mờ mặt với non sông, mà bạn chí em lại bị che đậy đến mấy lớp, không cho ai trông thấy một mình, chế độ ác nghiệt là gương nào! Mà chị em ta cũng không mang cái kiếp « Bó chun » « dấu mặt » như chị em Tàu và Thổ-nhĩ-kỳ.

Ngoài ra cái tục nuôi tỉ lệ hầu hạ, hàng chục hàng trăm, muốn sống chết tự tay người chủ, hay đem làm vật mua bán đưa tặng bảo cho ai cũng được, luật phép không cấm; tục ấy nhiều nơi có, mà xứ ta cũng không, có chăng chỉ chế độ đa thê mà thôi, chứ không có lối « bán người giết người » đã man như thế...

Thế là so với chị em các nước kể trên, chị em ta lâu nay chỉ bị cái nạn « không được đi học » như đàn ông, nên bị họ khinh rẻ, vì họ có học nhiều, họ khôn hơn chị em mình. Nhưng nay chị em ta đã được đi học như đàn ông rồi kia. Vậy mà nói đến việc giải phóng thì chị em cật chun ở Tàu nay đã chạy giải, chị em che mặt ở Thổ-nhĩ-kỳ nay đã lên bộ nhiều, các công sở và công việc làm của đàn ông, chị em họ đã đối mặt với bạn mây râu mà không thẹn. Chị em ta nay có được một đời cơ quan ngôn luận không sao duy trì được, đứng lên ngã xuống, để cho bạn đàn ông khinh rẻ, không phải là kém lại mình sao?

Em cũng kém như phần đông chị em, dám dấn bày khốn khoe khéo. Song một lúc giơ chung tay chắt chừa đã lâu, nay nhân tờ báo Phụ-nữ Tân-văn tái bản, em được đọc số đầu, có lòng vui mừng, nên bày chút tâm sự, mong chị em đẹp lối « tô điểm phần son » như trước mà chăm về phần chức nghiệp học vấn, thì tiền đồ nữ giới ta may có đổi khác chăng.

Cơ Cầu thôn nữ

NĂM NAY SẼ CÓ 7.8 NGÔI SAO CHÓI MỘC

Ngày xưa thấy sao chổi, thì xem làm điềm dữ, cho là báo trời báo trước cho ta biết, hoặc có giặc, hoặc vua băng, hoặc sự tai biến phi thường gì khác sẽ xảy ra... không phải phương đông có lối mê tín ấy, phương tây cũng thế.

Từ các nhà thiên văn phát minh, biết sao chổi cũng đi theo một quỹ đạo, nó có đường quỹ đạo của nó, khi gần trái đất, khi lại xa, có cái đôi mươi năm, có cái 50, 70 năm, ở trái đất mới thấy một lần. Người ta đã tính biết trước ngày tháng nào, nó sẽ mọc, mọc ở phía nào v. v.

Ở thiên văn đất nước Nga, nhà thiên văn học Cát-phô-A tuyên ngôn rằng năm nay có 7.8 ngôi sao chổi, trong đó có một ngôi sao L.A.D. đến ngày 2 tháng 5 thì trông thấy, ngoài ra trong năm đó tính có ngôi sao số 944, đã 14 năm nay không thấy. Tháng 10 năm ngoái, thiên văn đất ở Nga đã phát kiến, sau đó ít gần một tuần, ngày 6 tháng 3 đã hiện một lần.

MỘT SỰ ĐỀ CON RẤT LẠ

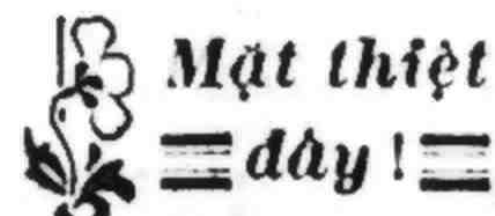
(6 tháng 2 đến con đến nuôi được)

Thưa nay thường nghe người đề năm một, mỗi năm đề một lần, hoặc có một năm đề 2 lần, cũng đầu năm một đề, cuối năm một đề, hay là có đề sinh đôi, sinh ba thì trước sau cũng một vài ngày v. v. Chưa chưa nghe ai trong 6 tháng 2 lần đề, mà lần nào con cũng nuôi được, như chuyện dưới đây:

Cô-phô-Đức, người Dương-châu nước Tàu, năm Dân quốc 21, cưới họ Từ người đồng làng, hiện nay 22 tuổi, vợ chồng cùng ở Thượng hải, chuyên nghề bán gà vịt ở chợ Rau, sinh hoạt cũng khá.

Từ cưới vợ đến nay, người vợ ngày 11 tháng 8 âm lịch năm ngoái, đẻ một đứa con gái, đặt tên là Kim-Muội; đến ngày 28 tháng ba đây lại đẻ một đứa con trai nữa đặt tên là Kim-Bửu, đứa trai đẻ sau này lại vạm vỡ dễ thương; ấy là trong 6 tháng mà đẻ 2 lần. Công ăn cuộc ghi vào sổ sinh nhai, rất lấy làm lạ, các nhà sinh lý học đương nghiên cứu sự lạ ấy.

Theo bản « Tân ngữ » của một nhà học giả Nhật, trong có nói về các sự sinh đẻ khác thường, và có dẫn chứng, thì chuyện « 6 tháng đẻ 2 con » này cũng không phải là chuyện mới.

Mặt thiết đây!

Thất nghiệp cũng là món hàng chợ sao?

(Lại một cách quảng cáo mới)

Ở vào đời chuộng văn minh « vớ », không nghề gì không có quảng cáo, không có gì mà người ta không đem ra làm quảng cáo được, cho đến thất nghiệp là một món hàng ế ẩm, nào ai muốn mua muốn rước thì vật quá ư đầy ắp làm gì. Vậy mà cũng có người đem nó ra làm quảng cáo, mà cách quảng cáo lại mới lạ làm sao!

Báo Trung-hoa số 1627 ra ngày 6-4, dưới mục « việc lập phương có thuật một chuyện như vậy »:

« Đầu tháng ba trước đây, người làm việc tại nhà ga An-nay bên Pháp, tự nhiên thấy một cái đầu máy xe đang ở trong xưởng là là ra đi. Không tin là có chuyện ma quỷ, họ đoán ngay rằng có một anh thợ máy nào định sinh việc gì đây, lập tức gọi gọi nói báo tin cho mấy nhà ga gần kề, để liệu cách đón tầu đầu xe ấy lại. Khi cái đầu xe chạy đến một ga, cách An-nay 5 cây số, thì người xếp ga đó, nhờ lúc xe phải đi chậm lại để vào đầu đường ghê, mới nhận thấy tầu đi được. Thì trên xe chỉ thấy có 1 anh lạ mặt, không phải người làm của sở xe lửa, đang đi nhìn nhìn cầm máy. »

« Người xếp ga thấy vậy, liền gọi anh lạ mặt, hỏi anh kia đem đầu xe đi đâu như vậy, thì anh lạ mặt trả lời :

« Tại không có tiền lấy vé, phải « mượn » riêng một tầu máy để đi Paris kiếm việc làm. Anh ta lại khai minh rằng là một dân thất nghiệp, 27 tuổi, tên là Armand Longie ở Berlaimont, « Các nhà chuyên trách đang đưa cho các thầy thuốc xét, xem anh chàng này có phải mắc bệnh điên không; nhưng theo dự luận thì cho là anh ta làm việc tầu hỏa đã là định đi « quảng cáo » cho cái số phận thất nghiệp của mình... »

Đấy, thất nghiệp cũng thành món hàng, mà cách quảng cáo lạ đời là vậy đó.

Cái nghĩ gì thì người Nam ta còn kém người ngoài, chứ cái nghề quảng cáo thì người mình tưởng hơn anh

Người Triều-Tiên đòi với Nhật-bản hay là một đoạn dật-sử của người liệt-si Triều-Tiên « An-Trọng-Cần »

(Tiếp theo Phụ trương số 789)

Lời biện cãi của thầy kiện Thủy-Giá

Người ta nói : thầy kiện nước văn minh khi đã thề ra thay mặt cho thần công lý, thì trong con mắt và trong não chỉ biết có công lý và pháp luật, không có ân thù gì cả. Nhà luật học Nhật cũng theo lối văn minh ấy, nên về mặt chánh trị, quân lữ, bạo hoạn ngang tàng, làm ra làm để trái với nhân đạo, mà nhà luật sư vẫn giữ thái độ công bình.

Thầy-Giá biện giúp cho An cũng chủ trương công đạo, trước hết nói tòa đối với cái án quan trọng này nên chậm chước cho kỹ càng, rồi nói đến chủ nghĩa công lý của người bị cáo, xin dịch lời biện hộ dưới đây :

« Bị cáo An-trọng-Cần, nhân thiếu phần tri thức, nhận lầm phương pháp cứu quốc, đó là chỗ đáng lượng thứ. »

« Chính nước Nhật-bản ta, sau cuộc duy tân, biết bao là vụ ám sát, như Tiên-Son bản Ly-Hồng, Chư-ngang (thủ tướng Tân đế nghị hòa), ở Mãn-quan, Tân-Điền bản Chấn-từ Nga ở Tí-bà-

NGƯỜI NHẬT VỚI KHÔNG-GIÀO

(Một con cháu cụ Không dự hội kỷ niệm Không miếu, nhưng bị cụ (ng?)

Người Nhật đối với nước Tàu, đã dùng võ lực xâm chiếm thổ địa. Lại còn trượng những triết thần thiên, phẫn nộ đã cách. Nay lại dùng văn hóa để lung lạc cả tâm hồn người Hán nữa.

Các báo ở Tô-nam, có đăng tin rằng : hội liên hiệp ở Đông-kinh định sửa lại miếu đức Không làm hội kỷ niệm, có mời cháu 77 đời của cụ Không là Diên-thành-Công, Không-đức-Thanh, cùng người chú là Không-lệnh-Xân, con cháu họ Nhan họ Mạnh và các nhà đại họ sang tham gia lễ long trọng ấy...

Người Nhật đối với đồng bào cụ Không, hà hiếp xưa đuổi, làm cho nghèo đói không nổi, nay lại dùng cái thuyết « tôn Không », dựng làm thần nào, người Tàu phải đồng ư. Theo lời Không-lệnh-Xân đã tuyên bố, thì có người Nhật tên là Phong-Điền sang K'oc-phe vào yết Không-đức-Thanh, nhưng Không-đức cự tuyệt. Còn về việc chiến đấu lễ kỷ niệm, thì Không-đức-Thanh đã quyết ý không khi nào chịu tham gia.

Cái lối xâm chiếm nước người, không chỉ lung lạc ngoài hình thức, mà muốn lung lạc cả tinh thần. Nhưng theo lời gia tộc cụ Không tuyên ngôn trên, thì người Tàu cũng hiểu ngọn xáo ấy.

Một vị thành nhân phương đông, bị nhà nho xưa rầy rồ về mặt cá nhân tương, bị đố kỵ trong mấy triều lợi dụng để đặt ra chế độ chuyên chế, nay lại bị nước đế quốc mượn để lôi mị hoặc mà thi hành chánh sách xâm lược, cụ Không ở dưới chín đời cũng đau lòng nhĩ! Hiện chánh phủ Nam-hành đã cử người đi tham gia.

chàng « mượn tầu xe hỏa » kể trên. Lại loại như làm quảng cáo để sự gia đình bất hòa mà đánh đàn em của, làm như đám giặc; làm quảng cáo cho tờ báo quyền sách... mà tổ lên quá vĩ thanh sống, trên đời có một mình mình v. v.

Tay vậy, đời sống khổ nấy, xem công chúng đã đi dật vì cái khổ « trọng tài », thành ra quảng cáo đầu mới là rừng không có hiệu quả được như trước nữa.

Thật Ty

Luyện trí nhớ

Trí nhớ rất cần cho sự học, cần lối học cũ, học mới gì cũng vậy. Để học là cần phải nhớ, muốn nhớ thì cần phải có một trí nhớ vững vàng, lúc nào cũng sẵn sàng để giúp cho sự học. Cũng như sự thông minh, cái trí nhớ cần phải luyện tập mới mạnh mẽ được. Muốn cho khỏi quên, muốn cho nhớ được lâu, các cậu trẻ nên theo cách luyện tập sau đây :

1) Tối hôm nay, ta định ngày mai trước khi đi học sẽ đóng lại quyển vở, kéo lên trường bị thầy phạt; ngày mai tự nhiên quên mất, lên trường nhớ lại thì đã bị phạt rồi. Muốn không quên, trước khi ngủ, nằm trên giường ta phải tưởng tượng; nhắm mắt lại rồi tưởng tượng đóng quyển vở, tưởng tượng đi lấy quyển vở, tưởng tượng đi kiểm kim chỉ, tưởng tượng đóng quyển vở.

Cứ tưởng tượng thấy rõ ràng trong trí, như ta đi lấy quyển vở và đóng thật vậy. Nhiều lần như thế rồi ngủ. Ngày mai, thế nào cũng khỏi quên như những lần khác. Tưởng tượng chừng nào thì sự nhớ lại còn mau lẹ chừng ấy. Đó là muốn khỏi quên một việc đã dự định sẽ làm.

2) Muốn có một cái trí nhớ vững vàng, thì ngay trước khi đi ngủ luyện tập mười lăm phút, trước khi ngủ, ta nằm lên giường, định thần, rồi cho vào óc những người, đừng có sự gì trở ngại. Lúc tỉnh « tỉnh » định rồi mới nhắm mắt, ôn lại tất cả những công việc mình đã làm trong ngày ấy, từ lúc bước chân xuống giường cho đến lúc bước chân lên giường đi ngủ. Đó là một cái cử chỉ cần con, như cười, nói to tiếng, hoặc cái móng tay chẳng hạn, cái đèn phải ôn lại một cách cho rõ rệt, tưởng như là quay lại cái phim ảnh công việc mình đã làm trong ngày ấy. Lúc đầu thì không nhớ được hết, và có khi quên hẳn đi một đoạn dài. Nhưng sau dần dần quen, rồi một ngày kia sẽ có thể nhớ lại hết cả những cái mình đã làm trong ngày ấy. Thế là hoặc trí nhớ phải làm việc; làm việc nhiều, thì trí nhớ phải lớn bộ. Đến lúc mà ta có thể nhớ rõ rệt tất cả những công việc ta làm trong ngày ấy, thì trí nhớ của ta đã luyện lần rồi.

3) Giúp cho trí nhớ một cách chắc chắn hơn, là có bản nhật ký, chép chuyện đã làm trong ngày ấy, và ghi chuyện sẽ làm ngày mai.

Nam-Du

Lời ít ý nhiều

Màu thuần

— Thưa thầy, còn thấy người ta hay nói chữ « khai thông » và « phở cập » là nghĩa thế nào?

— Khai thông là mở rộng, trải với chữ « mở » là đóng ngõ; phở cập là khắp đến đâu cũng có, như nói « khai thông dân trí, giáo dục phở cập » v. v. nghĩa là mở mang trí khôn cho dân mà ai cũng được hưởng sự học.

— Vậy sao anh hai tôi tuổi quá mấy tháng mà không được vào trường, nay lại nghe nói trường làng rồi cũng sẽ giảm, mà cũng nói khai thông và phở cập?

— Cái đó, đợi ít lâu có bộ Từ nguyên mới sẽ giải nghĩa rõ.

tự đắc, rồi là một lần lại.

Xe trước ếp xe sau chổng đũa, trông gương Triền-liên mà ghé cho cái thẻ đoạn thực dân của Nhật.

H. A. dịch thuật

